

[Pia Christmas-Møller]

med den retsbevidsthed, som jeg ikke er i tvivl om at det store flertal af den danske befolkning har på dette område. Det er stødende for både min egen og den konservative folketingsgruppes retsbevidsthed, og heldigvis også for retsbevidstheden i regeringspartierne, hvis loven ikke giver mulighed for at reagere markant over for personer, der tilsidesætter ethvert hensyn til andre på en sådan måde, at det kan påføre et andet menneske en uhelbredelig og dødelig sygdom.

Jeg vil godt slå fast, at siden kønssygdomsloven blev ophævet i 1988, har den konservative folketingsgruppe haft den opfattelse, at straffelovens § 252 gav mulighed for at straffe personer, der udsætter andre for HIV-smitte. Det mente byretten og landsretten også, men nu har Højesteret talt og ved dom fastslået, at § 252 i straffeloven ikke med tilstrækkelig sikkerhed giver mulighed for at straffe personer, der udsætter andre for HIV-smitte, f.eks. gennem samleje uden beskyttelse. Den dom tager vi til efterretning, den er klar nok.

Men når lovgrundlaget ikke er klart nok, er det selvfølgelig Folketingets opgave at sikre, at lovgrundlaget er til stede, hvis vi mener, det skal være strafbart bevidst at udsætte et andet menneske for livsfare. Det gør dette lovforslag, og det gør det på en sådan måde, at det ikke på nogen måde indebærer et brud med den hidtidige sundhedspolitiske indsats i forbindelse med HIV-smitte og AIDS. Det er vigtigt at slå fast, at det ikke er sygdommen AIDS, der kriminaliseres, men alene den, der ved, at hun eller han har sygdommen og alligevel bevidst udsætter andre for livsfare.

Vi kan tilsige lovforslaget en hurtig, men omhyggelig udvalgsbehandling, så loven kan træde i kraft den 15. juni i år, jf. lovens § 2.

Svend Heiselberg (V):

Da vores ordfører på området, fru Inge Dahl-Sørensen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Nærværende lovforslag er en direkte konsekvens af Højesterets dom den 14. april, hvor Højesteret udtaler, at man ikke finder, at der er lovhemmel til at straffe en person, der med forsæt har udsat andre for fare for smitte med HIV. En sådan domsafsigelse giver naturligvis anledning til eftertanke, og i Venstre hilser vi det derfor velkommen, at justitsministeren ta-

ger initiativ til at skabe den fornødne lovhemmel på dette område.

Forslaget indebærer en kriminalisering af forvoldelse af fare for smitte med en livstruende og uhelbredelig sygdom. Det er vigtigt at understrege, at der ikke er tale om en kriminalisering af sygdommen AIDS, men vi kommer ikke uden om at tage højde for denne sygdom i retlig henseende.

Forslaget indebærer, at det bliver strafbart med forsæt at udsætte andre for smittefare ved bevidst at undlade at gøre opmærksom på en tilstand, man selv er vidende om. Hvis en person er vidende om en anden persons HIV-tilstand, kan den HIV-smittede ikke retsforfølges efter paragrafferne i dette forslag, idet modparten har været vidende om smitterisikoen. Det er således kun i tilfælde, hvor den smittede bevidst fortier oplysninger og dermed bevidst udsætter en anden person for smitterisiko, at forslagens paragraffer kan finde anvendelse, og vi finder derfor, at der er indbygget en høj grad af retssikkerhed i forslaget, hvilket efter vores opfattelse også er rigtigt.

Man kan måske frygte, at nogle hellere vil leve i uvidenhed og ikke risikere at blive dømt end at lade sig teste. Hertil skal siges, at dette selvfølgelig kan blive konsekvensen, men jeg tror, det er ganske få, der vil ræsonnere på denne måde. Dertil skal også siges, at det fremgår af bemærkningerne, at loven først og fremmest skal finde anvendelse ved gentagne tilfælde af hensynsløs adfærd.

Venstre støtter primært dette lovforslag af hensyn til retsfølelsen hos borgerne. Vi tror ikke, at forslaget har den store forebyggende effekt, men hvis det kan øge ansvarligheden for seksuel udfoldelse, vil det være en positiv sidegevinst. Man kan dog ikke afvise, at f.eks. personalet i fængsler vil nyde godt af en større retssikkerhed, f.eks. i tilfælde af trusler med kanyler, der kan være inficerede.

Venstre mener, at de mere juridiske aspekter, som forslaget kan give anledning til overvejelse om, bør vurderes nærmere under udvalgsbehandlingen. Et par medlemmer af Venstres gruppe har en juridisk baggrund og er derfor betænkelige ved lovforslaget, og at der kan være problemer, ses bl.a. af professor von Eybens artikel i Politiken den 28. april. Her er professoren inde på, om man også bør kriminalisere grov uagtsomhed og ikke blot en forsætlig handling.